

ת"פ 41329/04/19 - מדינת ישראל נגד פראמידוס פיתוח פרויקטים בע"מ, מהדי נאג'י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 41329-04-19 מדינת ישראל נ' פראמידוס פיתוח פרויקטים בע"מ ואח'
לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. פראמידוס פיתוח פרויקטים בע"מ
2. מהדי נאג'י

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד מיכאל פינקלשטיין

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד אילן טננבאום

הנאשם 2

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשמים 1 ו-2 הורשעו על יסוד הודאת הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**"), במסגרת הסדר טיעון דיוני ולאחר קיומו של הליך של גישור, בביצוע 11 עבירות לפי סעיף 117 (ב1) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**") כמפורט בכתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**").

2. על פי המפורט בכתב האישום, הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") היא חברה פרטית שנרשמה כעוסק מורשה, שתחום עיסוקה בענף שיפוץ מבנים ועבודות בניין. הנאשם נרשם כמנהלה הפעיל של הנאשמת ב- 14.7.2009, והיה רשום ככזה בתקופה שבין 2010-2011 (להלן: "**התקופה הרלוונטית**"). בתקופה הרלבנטית, הוציא הנאשם על שם הנאשמת 11 חשבוניות מס לחברת אשטרום הנדסה ובנייה בע"מ (להלן: "**חברת אשטרום**") בסכום מס של 1,056,466 ₪, מבלי שבוצעה העבודה המפורטת בחשבוניות ומבלי שסיפק בפועל את הפועלים מושא החשבוניות (להלן: "**החשבוניות הכוזבות**"). חברת אשטרום קיזזה את החשבוניות הכוזבות כתשומות בדיווחיה למע"מ, והתחמקה בכך מתשלום מע"מ בסך 1,056,466 ₪. הנאשם פעל כאמור מתוך בצע כסף ובמטרה להביא לכך שחברת אשטרום תתחמק או תשתמט מתשלום המס בו חבה.

3. על פי הסדר הטיעון הדיוני בין הצדדים הוסכם כי כתב האישום המקורי יתוקן וכי הנאשם יודה במפורט בכתב האישום המתוקן. הוסכם כי בעתירתה העונשית תגביל עצמה המאשימה לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס, וההגנה תהיה חופשית בטיעונה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. בטיעונו לעונש עתר **ב"כ המאשימה** לכך שעמדתו העונשית ל- 12 חודשי מאסר בפועל לנאשם תאומץ, תוך שציין שהמאשימה שקלה את מועד ביצוע העבירות, את חיסכון הזמן השיפוטי, את משאבי התביעה שנחסכו מההודיה ואת מצבו הרפואי של הנאשם, לצד חומרת העבירות שעניין נוגע לחשבוניות כוזבות. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים בעבירות, ולכך שבמעשיו סייע הנאשם לאחר להתחמק ממס בהיקף ניכר. עוד הפנה לקושי שבגילוי ואכיפת האיסור הנוגע להפצה ולשימוש בחשבוניות כוזבות, לכך שאלה הוגדרו בפסיקה "כמכת מדינה" ו"אבי אבות הטומאה" וטען כי על פי מדיניות הענישה הנוהגת, אין להסתפק בענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות בסוג זה של עבירות.

5. ב"כ המאשימה הדגיש את היקף הנזק לקופת המדינה ממעשי הנאשם ואת משך ביצוע העבירות על פני כשנתיים. בנוסף, הפנה לכך שהנאשם לא הסיר את מחדלי כתב האישום וטען כי העובדה שחברת אשטרום פעלה להסרת המחדל ושילמה את המס אינה מהווה "הסרת מחדל" על ידי הנאשם, ואין בה כדי להקטין מחובתו להסיר את המחדל כפי שנדרש על ידי רשויות המס, או כדי ללמד על חרטתו, תוך שהפנה לפסיקה. ב"כ המאשם הפנה לטבלת פסיקה המדגימה את הענישה הנוהגת, לא טען למתחם ענישה קונקרטי אך עתר כאמור כי יגזר על הנאשם עונש מאסר בן 12 חודשים, לצד קנס בסך 100,000 ₪, תוך שציין שהעבירות בוצעו על ידי הנאשם מבצע כסף וקיימת חשיבות לפגוע בכיסו. בנוסף, עתר כי יגזרו על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות. אשר לנאשמת, עתר לגזירת קנס סמלי משאינה פעילה.

6. **עתירת ההגנה** היא כי במקרה זה יגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי וקנס סמלי בלבד. לטענת הסנגור, תוך הפנייה לפסיקה, גם כאשר המדובר היקפי עבירה ניכרים ובנהנה העיקרי מביצוע העבירה, קיימים מקרים בהם נגזרו על נאשמים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות למשך 6 חודשים. בנוסף לטענתו, המקרה דנן הוא חריג ומתקיימים בו שני ראשי חץ המתאגדים כדי טענת הגנה מן הצדק, שעניינם שיהיו ואכיפה בררנית/ מדרג ענישה, שלה משמעות רבה לעניין הענישה. בקשר לטענת השיהוי, הפנה הסנגור להוראת סעיף 57א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**") ולהנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 (ענ/1) כשלטענתו, במקרה דנן לא התקבלו האישורים הנדרשים על פי הוראות החסד"פ וההנחיה. בהקשר זה הפנה לכך שהתיק הנדון התקבל אצל המאשימה ב- 17.6.2013 הגם שעל פי רשימת חומר החקירה (ענ/2) פעולת החקירה האחרונה בתיק בוצעה ביום 2.7.2012, כתב האישום הוגש כשש שנים לאחר מכן בשנת 2019, ולא קיים בתיק כל אישור מהיועץ המשפטי לממשלה, הגם שאמורים היו להינתן לפחות 6 אישורים. לטענתו, ההליך דנן הוגש בניגוד להנחיית היועץ המשפטי לממשלה ובאופן רשלני, יכולתו של הנאשם להתגונן נפגעה, והאמור מצדיק התחשבות בענישה באופן דרמטי.

7. ב"כ הנאשם אף טען כי במהלך השנים שחלפו השתנו חיי הנאשם, הוא עבר הליך פשיטת רגל, מצבו הרפואי התדרדר והוא החל לעבוד כשכיר בשכר מינימום. לטענתו, בנסיבות הנדונות הנאשם נענש כבר משמעותית

מהפרשה, ויש לראות בזמן שחלף והשינוי בחייו הליך שקומי. ב"כ הנאשם הפנה לעניינה של חברת אשטרום ושני המנכ"לים מטעמה, אשר עניינם הסתיים בכופר עוד בשנת 2015 וללא הרשעה פלילית (ענ/3), ובהקשר זה אף לרווח הנקי המשמעותי של חברת אשטרום בשנת 2015 (ענ/4), ויכולתה לעמוד בתשלום הכופר במצבה הכלכלי, בניגוד לנאשם. בנוסף, פירט ב"כ הנאשם על אודות מצבו הבריאותי של הנאשם (ענ/5) והיותו פושט רגל משנת 2017 (ענ/6), כשלטענתו קיים חשש שיאבד את מקום עבודתו אם יאסר או יהיה עליו לרצות מאסר בעבודות שירות. עוד הפנה להודיית הנאשם וחסכון הזמן השיפוטי על ידו, כמו גם לכך שחברת אשטרום שילמה את המס הנובע מהחשבוניות הכוזבות, כך שבסופו של יום לטענתו לא נגרם נזק ממעשי הנאשם. לאור האמור, עתר כי ייגזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי וקנס סמלי בלבד.

דבר הנאשם

8. הנאשם הביע צער על אשר קרה וביקש כי אתחשב במצבו הכלכלי והבריאותי.

דין והכרעה

9. כאמור, במקרה זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון דינוי במסגרתו הסכימו כי בכל הקשור לעונש המאסר לנאשם, תגביל המאשימה עתירתה לעונש של 12 חודשי מאסר לצד קנס ומאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, וההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה.

10. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) (להלן: "**עניין מצגר**") חזר בית המשפט העליון וציין את המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרוניהם, את האינטרס הציבורי שבבסיסם ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון ויתערב בו רק מטעמים המצדיקים זאת לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.2002) ובשים לב לכך שהשיקולים הנשקלים בעת עריכת הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). הדרך בה על בית המשפט לילך בעת גזירת דינו של נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר תיקון 113 לחוק העונשין נבחנה והובהרה בשורת פסקי דין מפי בית המשפט העליון. על פי הגישה הרווחת, גם מקום בו הסכימו הצדדים בהסדר טיעון על טווח ענישה, ובכלל זאת מקרה בו הסכימה המאשימה להגביל עצמה לעונש מסוים בעוד שההגנה חופשיה בטיעוניה, תיבחן סבירותו של ההסדר במבחן האיזון בהתאם לאמות מידה מקובלות המעוגנות בתיקון 113 לחוק העונשין (**עניין מצגר**, פסקה 12 (30.4.2017)).

11. בע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מדינת ישראל** (28.5.2017) (להלן: "**עניין זעילה**") צוין שוב כי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין אינן עומדות בסתירה לגישת האיזון הראוי וכי הערכאה הדינית מוסמכת ונדרשת לבחון הסדרי טיעון על רקע מתחם הענישה ההולם. בית המשפט אף הבהיר את ההבחנה בין טווח ענישה, המשקף את כוח המיקוח של הצדדים לבין מתחם ענישה המשקף קביעה נורמטיבית של בית המשפט. **בעניין זעילה** דחה בית המשפט את הטענה לפיה שגה בית המשפט המחוזי משקבע מתחם ענישה שתקרתו גבוהה מהעונש שהוסכם שהמדינה רשאית לטעון לו, וציין כי קבלת הטענה מסוג זה משמעה שלילת שיקול הדעת של בית המשפט, והיא מנוגדת להלכה הפסוקה. ראו עוד ע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (8.8.2018), וע"פ 1548/18 **תום נתנאל גיא נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (23.11.2018).

12. בע"פ 1901/19 **שמעון אסולין נ' מדינת ישראל** (31.5.2020) נקבע כי בית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה גם מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ובכלל זאת להסדר טיעון הכולל טווח ענישה, וראוי שכך יעשה. יחד עם זאת, בקביעת המתחם נדרשת זהירות, אין המדובר בקביעת מתחם ענישה במובן הפורמלי של תיקון 113 לחוק העונשין, וקביעת המתחם בנסיבות אלה נועדה לשם "**קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טווח**". על בית המשפט לקבוע את המתחם "**בצורה רכה**", בשים לב לקיומן של נסיבות מגוונות שיכולות להוביל להחלטת המדינה להגיע להסדר, כשהמשקל שיש ליתן לשיקולי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם במקרה נתון משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שהביאו להסדר.

13. בראי המפורט, ייבחן עניינו של הנאשם ועונשו יקבע גם בשים לב לשיקולי הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם, בשים לב להסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים, והנסיבות כולן.

14. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בעת בחינת סבירות הסדר הטיעון יש לתת את הדעת לכך שכידוע, עבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס ואף כאלה המבוצעות במטרה לסייע לאחר להתחמק מתשלום מס הן במדרג הגבוה של עבירות המס. בנוסף יש לזכור, שכשבעבירות על פי חוק מע"מ עסקינן, העונש לצד עבירת הסיוע לאחר זהה לעונשו של מי שמתחמק ממס הלכה למעשה, מה שמדגיש את החומרה שמייחס המחוקק לעבירה. הערכים המוגנים בעבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס או לסייע לאחר כאמור, נוגעים לחשיבותה של הקופה הציבורית לכלכלת המדינה וביטחונה. כתוצאה מביצוע עבירות מהסוג הנדון נגרם באופן תדיר נזק רב לקופה הציבורית בפן הכספי וכן נפגע עיקרון השוויון בנשיאת נטל המס ואמון הציבור. המדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה.

15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים מתעצמת מקום בו המדובר בעבירה של הפצה או שימוש בחשבוניות כוזבות. ההוצאה והשימוש בחשבוניות כוזבות הוגדרו לא אחת כ"**מכת מדינה**" שיש להילחם בה מלחמת חורמה וכ"**אבי אבות הטומאה**" ואף נקבע כי המדובר "**בנגע קשה שפוגע בכל רבדי תשלום מס אמת**" (עפ"ג (ת"א) 6968-02-17 **משהראוי נ' מדינת ישראל - מע"מ ת"א** (24.4.2017) (להלן: "**עניין משהראוי- בית משפט המחוזי**").

16. מדיניות הענישה בגין ביצוע עבירות מסוג זה היא מחמירה בדרך כלל ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו מדובר בעבירות המערבות הוצאה ושימוש בחשבוניות כוזבות, ובדרך כלל מתחמי הענישה בגין עבירות אלה ובהיקפים ממשיים כוללים בתחתיתם עונשי מאסר ממשיים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ראו לשם הדוגמא רע"פ 4497/20 **אביבי נ' מדינת ישראל** (5.7.2020), ת"פ (שלום ת"א) 13528-09-15 **מע"מ ת"א 1,2 נ' משהראוי** (21.12.2016) **ועניין משהראוי בבית המשפט המחוזי, ת"פ (שלום ת"א) 9097-10-16 מס קניה מע"מ ת"א נ' נמירובסקי** (12.06.2017), וע"פ (ת"א) 17327-07-17 **נמירובסקי נ' מדינת ישראל** (24.1.2018).

17. להשלמת התמונה יצוין כי על פי הפסיקה גם עצם היותו של נאשם איש קש אינו מקנה הנחה מפליגה.

בענישה בסוג זה של עבירות נוכח חומרתן, הנזק הניכר מביצוען, והיסוד הנפשי לצידן. בתי המשפט שבו והבהירו כי קיימת חשיבות לענישה מרתיעה גם כנגד מוצאי החשבוניות הכוזבות במדרג הנמוך, וללא ההרתעה הנדרשת, מה ימנע מאותם אנשים להתפתות ותמורת כסף קל לבצע את העבירות, ואף להירשם כבעלי חברות ולהוציא בעצמם או להתיר לאחרים הוצאת חשבוניות כוזבות על שמם. (רע"פ 4791/08 כהן נ' מדינת ישראל (9.2.2009) ועפ"ג (ת"א) 51807-12-15 רשות המסים - מע"מ היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נ' לטין (9.3.2016)).

18. מבחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן עולה פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים מהמעשים, בשים לב להיקף הנזק שנגרם לקופה הציבורית, בסך 1,056,466 ₪, ולמשך ביצוע העבירות על פני 9 חודשים, בהם פעלו הנאשמים בשיטתיות להוצאת חשבוניות כוזבות לחברת אשטרום. בנסיבות המתוארות, באופן רגיל, נכון היה למקם את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם ענישה שתחתיתו תעמוד לכל הפחות על 10 חודשי מאסר בפועל ותקרתו על 24 חודשים.

19. יחד עם זאת, בעת בחינת שיקולי הענישה וטרם קביעת גדרי מתחם הענישה הראוי בנסיבות המקרה דנן, יש לתת את הדעת לטענת הסנגור בדבר קיומם של שני ראשי חץ המקימים הגנה מן הצדק לנאשם שעניינם שיהיו ואכיפה בררנית/מדרג ענישה המצדיקה הקלה משמעותית בענישה. בקשר לטענה לאכיפה בררנית/מדרג ענישה הפנה הסנגור לכך שמנכ"לי חברת אשטרום אשר קיבלו מהנאשם את החשבוניות הכוזבות והיו חשודים בכך שניכו שלא כדין את מס התשומות הגלום בהן, סיימו את עניינם בכופר כסף ללא כל הרשעה פלילית (ענ/3). עיון בענ/3 אף מלמד כי סכום העבירה בביצועה נחשדו מנכ"לי חברת אשטרום עמד על סך של 3,225,301 ₪, כ-פי שלושה ואף יותר מסכום העבירות שבביצוען הורשע הנאשם. אמנם, אין בכך שניתן במקרים מתאימים להמיר את העבירות הנדונות בכופר כדי להביא להקלה אוטומטית בענישה, ואין להתעלם מכך שסכום הכופר שהושת על מנכ"לי אשטרום הוא גבוה ביותר ועומד על סך 1,164,297 ₪, כשבניגוד לנאשם וכפי שצינו הצדדים בעת הטיעון לעונש, אשטרום אף שילמה את המס שנגרע מקופת המדינה בגין המעשים, והמדובר בסכומים גבוהים ביותר לכל הדעות (גם בשים לב להיקף רווחי קבוצת אשטרום אליהם הפנה הסנגור בשנת המס הרלבנטית (ענ/4)).

20. למרות ההבחנה המפורטת לעיל, בשים לב לכך שהנאשם ומנכ"לי אשטרום הם מבצעי אותה עבירה ממש משני צדדיה, כשמנכ"לי אשטרום נחשדו כאמור גם בביצוע עבירות נוספות ובהיקף גבוה בהרבה מזה בו הורשע הנאשם, ולכך שהנהנת מניכוי מס התשומות בגין החשבוניות הכוזבות היא חברת אשטרום, ערך השוויון, שהוא אחד מעמודי התווך של דוקטרינת ההגנה מן הצדק, מחייב התחשבות לקולא באמור בעת גזירת עונשו של הנאשם משיקולי צדק והגינות משפטית. בהקשר זה חשוב לציין כי יכולה להתקיים פגיעה בערך השוויון ובתחושת הצדק וההגינות, גם אם החלטת הרשות (במקרה זה להשתת הכופר על מנכ"לי אשטרום) היא הגיונית בנסיבות ואיננה נגועה בשרירותיות, ולא נלווה לה מניע פסול או כוונה רעה (ע"פ 7621/14 גוטסדינר נ' מדינת ישראל (1.3.2017) (כב' השופטת ברק ארז, פסקאות 56-57), ורע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' ורדי (31.10.2018). בעניין גוטסדינר אף נקבע כי טענות הנוגעות להגנה מן הצדק יכולות להשפיע לא רק על גזירת הדין בתוך מתחם העונש ההולם, אלא גם בעת קביעת המתחם עצמו (פסקה 50 לדברי כב' השופט הנדל). הנסיבות המפורטות מצדיקות העמדת תחתיתו של מתחם הענישה של עונש המאסר בעניינו של הנאשם על 9 חודשי מאסר בפועל, חרף העובדה שבאופן רגיל כאמור, מן הראוי היה להעמידה על 10 חודשי מאסר לפחות. תקרתו תיקבע על 24 חודשי מאסר.

21. מסקנתי זאת מקבלת משנה תוקף אף בשים לב לכך שלבד מהשיהוי בהגשת כתב האישום, המאשימה אף אינה אווזת באישורים להארכת מועדים לגיבוש החלטה בדבר החשד כנגד הנאשם, ובאישור להגשת כתב האישום כנדרש על פי הנחית היועץ המשפטי לממשלה וסעיף 57א(א) לחסד"פ. כפי שהפנה הסנגור, על פי רשימת חומר החקירה (ענ/2), פעולת החקירה האחרונה בתיק בוצעה ביום 2.7.2012, אך למרות זאת, התיק הועבר למחלקה המשפטית ברשות המסים רק ב-17.6.2013, כמעט שנה לאחר מכן. רק בחודש אפריל 2019 הוגש כתב האישום דנא, כשש שנים לאחר שהגיע למחלקה המשפטית, כשעל מנכ"ל חברה אשטרום הושת כופר עוד בשנת 2015 (ענ/3). למרות המפורט בסעיף 4(ג) להנחית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 שעניינה "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום" אין בידי המאשימה כאמור אישורים מטעם היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא אצל לו את סמכותו להארכת המועד לגיבוש החלטה בדבר החשד כנגד הנאשם (ענ/1). כמו כן כאמור, אין בידי המאשימה אישור של היועץ המשפטי לממשלה להגשת כתב האישום כנדרש על פי תיקון 87 לחסד"פ שנכנס לתוקפו ביום 10.1.2019 (עוד טרם הגשת כתב האישום הנדון) במקרים בהם חלפו התקופות הקבועות בהנחיות היועץ המשפטי לממשלה (ראו סעיף 57א(א) לחסד"פ).

22. אשר למיקום עונשו של הנאשם בנדרי מתחם הענישה, הנאשם הוא ללא עבר פלילי, הודה ונטל אחריות לביצוע העבירות לאחר שתוקן כתב האישום כנגדו, ובכך חסך זמן שיפוטי רב ואת הצורך בהעדת כ-30 עדים שנים רבות לאחר אירועי כתב האישום. אלה יזקפו לזכותו. לצד האמור, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם לא פעל להסרת מחדל כתב האישום, מעשה שחשיבותו לקולא נודעת בסוג זה של עבירות, משהוא מבטא חרטה ונטילת אחריות אמיתית (רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (25.10.2015)). בנסיבות אלה, והגם שהעובדה שהנזק הכספי שנגרם מביצוע העבירות תוקן על ידי חברה אשטרום תישקל על ידי, אין בה כדי להביא לאותה הקלה עונשית לה היה הנאשם זכאי אילו היה מסיר בעצמו את מחדלי כתב האישום. בעת שקילת נסיבות הנאשם נתתי דעתי גם למצבו הבריאותי המורכב העולה מהמסמכים ענ/5, המלמדים בין היתר על גוש ריאתי, מחלת ריאות, ודום לב נשימתי וכן לתאונת העבודה אותה עבר, בנוסף, למצבו הכלכלי ולהכרזתו כפושט רגל בשנת 2017 (ענ/6), כשלדברי סנגורו עובד היום כשכיר בשכר מינימום. אין ספק שעונש מאסר מאחורי סורג ובריה יקשה מאוד על הנאשם בנסיבותיו ומצבו הבריאותי המורכב.

23. בעת קביעת עונשו של הנאשם שקלתי גם את חלופ הזמן מאז ביצוע העבירות ואת השיהוי הממשי במקרה זה על משמעותו המקלה בעת קביעת העונש בגדרי מתחם הענישה (סעיף 40א(10) לחוק העונשין). שיהוי בהגשת כתב אישום מביא לעינוי דין לנאשם ולצדו אף פגיעה פוטנציאלית ביכולתו להתגונן ונקבע לא אחת כי יש בו כדי להביא להקלה ממשית בעונש במקרים מתאימים (ע"פ (מרכז) 57577-02-19 ילדרים נ' מדינת ישראל (21.11.2019) והפסיקה המוזכרת שם, ע"פ 4603/17 אדרי נ' מדינת ישראל (16.7.2019) פסקה 33, ע"פ 7989/17 דשקוב נ' מדינת ישראל (18.4.2018) פסקה 17). שיקולי שיהוי וחלופ זמן אף יכולים להביא לקביעת עונש לריצוי בעבודות שירות בנסיבות מתאימות, חרף הכלל לפיו בסוג זה של עבירות דרך המלך היא לגזירת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה נוכח חשיבות ההרתעה ובכורתו של האינטרס הציבורי (רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018)). ראו בהקשר זה עפ"ג (ת"א) 6117-09-16 פרי נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה (14.12.2016), הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128 הבניית שיקול הדעת המשפטי בענישה), התשע"ו-2016 מיום 27.6.2016, עפ"ג (ב"ש) 68947-07-19 יוספוב נ' מדינת ישראל (18.11.2020)). כפי שצוין לא אחת בקשר לחלופ הזמן ולשיהוי, יש לתת את הדעת גם לכך שאפקטיביות ההרתעה שבענישה בדמות מאסר מאחורי סורג ובריה

לאחר שנים כה רבות נפגעת, ומוגבלת גם ביחס להרתעת הרבים.

24. לבסוף, נתתי דעתי גם לכך שחלפו שנים ארוכות מאז ביצוע העבירות והחקירה, והנאשם לא הורשע בביצוע כל עבירה אחרת משך התקופה הארוכה שחלפה. אין באמור, אף לצד נסיבותיו הכוללות וחששו לאבדן פרנסה ככל שייגזר עליו עונש מאסר ולו בעבודות שירות במצבו הכלכלי, כדי ללמד על שיקום ממשי המצדיק ענישה החורגת ממתחם הענישה אשר נקבע. יחד עם זאת, גם עובדה זו, בשילוב עם השיהוי הממשי בהגשת כתב האישום ויתר הנסיבות, מאפשרת את מיקום עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה חרף אי הסרת המחדל על ידו, ואף קביעה כי עונשו ירוצה בעבודות שירות, למרות הכלל לפיו יש לגזור על מבצעי העבירות הנדונות עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

25. אשר לקנס, כידוע, בסוג זה של עבירות הקנס הוא ממין העבירה ומכאן אף החשיבות שבהטלתו. מובן כי יש להכות בכיסו של מי שמבצע עבירות מהסוג הנדון המבוצעות באופן רגיל ממניע כלכלי, על מנת ללמד שאין אף רווח כספי לצד ביצוע העבירה. בעת קביעת שיעור הקנס יש לתת את הדעת אף למצבו הכלכלי של הנאשם ויתר נסיבותיו. במקרה דנן הנאשם כאמור הוכרז כפושט רגל (ענ/6), כיום עובד כשכיר (לדבר"י בא כוחו בשכר מינימום) ומצבו הרפואי מורכב. לאחר שקלול הנסיבות כולן יקבע מתחם לקנס בין 30,000-60,000 ₪, ומשיקולי הענישה והנסיבות המיוחדות שפורטו לעיל, גם הקנס, כמו עונש המאסר לנאשם יקבע בתחתית המתחם לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

26. סוף דבר, לאור כלל המפורט לעיל אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 2:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות בשוים חולון, רח' הבנאי 14, חולון. הנאשם ירצה את עונשו בהתאם למגבלותיו הרפואיות משך 7 שעות יומיות, על פי המלצת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 23.6.2021 במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, רמלה בשעה 8:00. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות וכן כי יתכנו שינויים במקום ושעות העבודה.

א. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע על פי חוקי המס.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון על פי חוקי המס.

ג. קנס בסך 30,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים שווים ורציפים, כשהראשון ביום 1.9.2021. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

ד. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 30,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע.

לנאשמת 1 שאינה פעילה: קנס סמלי בסך 10 ₪.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"א, 11 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.